

BIOSIMILARELE ÎN TERAPIA SCHIZOFRENIEI

Autori: Cristian ANGHEL, Victoria GURANDA, Radu CAZACU, Valentin OPREA, Cristina CIOBANU, Diana GURANDA

Conducător științific: Diana GURANDA, dr. șt. farm., conferențiar universitar

Catedra de tehnologie a medicamentelor

Centrul de dezvoltare a medicamentelor

Catedra de sănătate mintală, psihologie medicală și psihoterapie, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”

INTRODUCERE

Schizofrenia este o tulburare psihică severă, cronică, caracterizată prin distorsiuni ale gândirii și percepției, care afectează semnificativ funcționarea socială și profesională a pacientului. Tratamentul de bază constă în administrarea de antipsihotice, atât cu acțiune imediată, cât și în forme injectabile cu eliberare prelungită. În ultimul deceniu, utilizarea medicamentelor biologice și apariția biosimilarelor au schimbat semnificativ tabloul terapeutic. Biosimilarele reprezintă medicamente biologice foarte asemănătoare cu un produs original deja autorizat, având profil comparabil de eficacitate, siguranță și calitate, dar la un cost mai accesibil. În contextul schizofreniei, introducerea biosimilarelor pentru antipsihoticele injectabile, precum risperidona sau paliperidona, oferă oportunități importante de optimizare a tratamentului și de reducere a costurilor.

SCOP

Lucrarea își propune să evidențieze rolul și impactul biosimilarelor în terapia schizofreniei, analizând beneficiile clinice, economice și sociale ale utilizării acestora, precum și provocările legate de implementarea lor în practica medicală și farmaceutică.

MATERIALE ȘI METODE

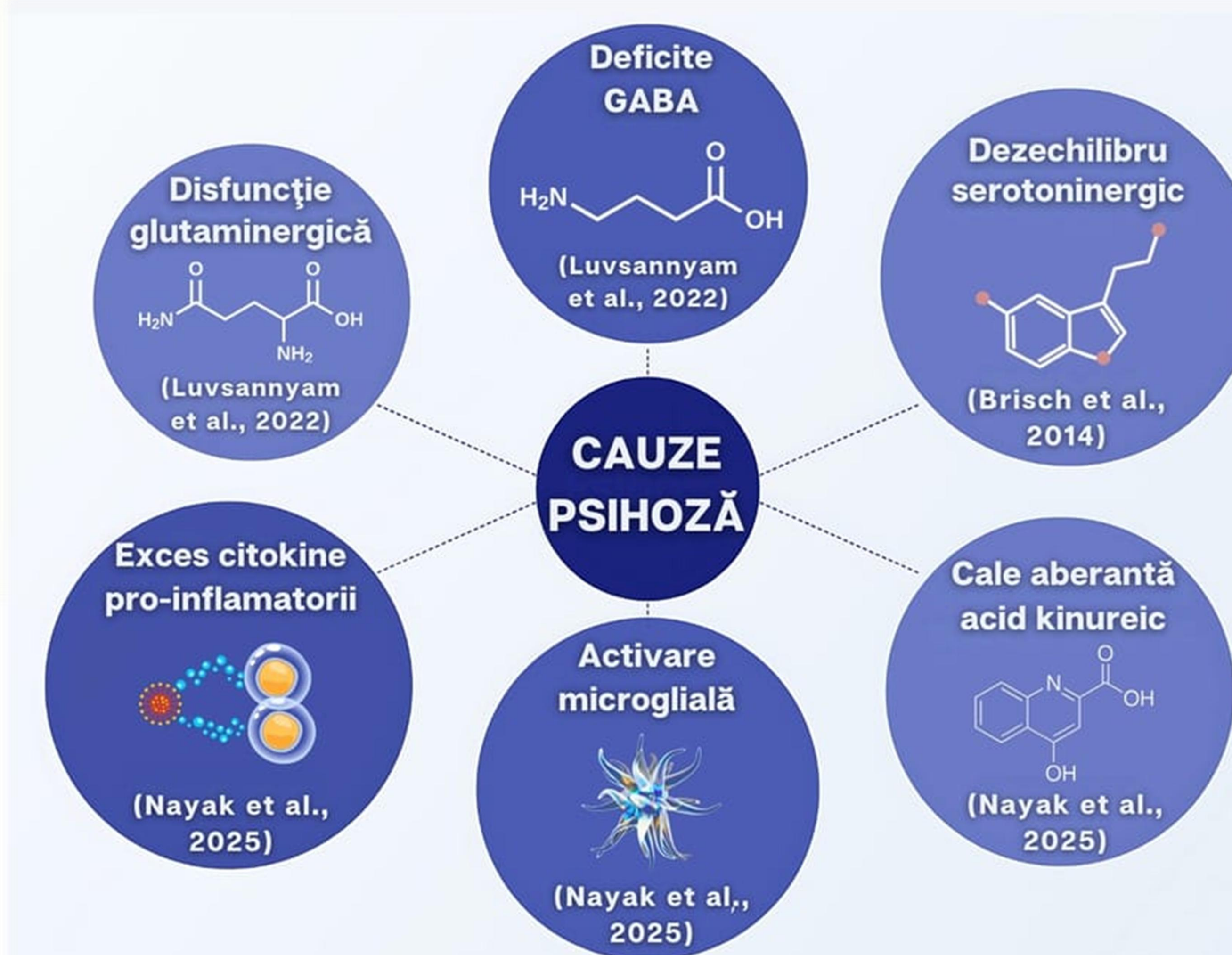
Studiul s-a bazat pe analiza comparativă a datelor publicate în literatura științifică recentă (2018–2025), ghiduri clinice internaționale și rapoarte ale agențiilor de reglementare (EMA, FDA). S-au analizat date privind costurile terapiei și gradul de acceptare din partea pacienților și profesioniștilor în sănătate.

CUVINTE-CHEIE

Biosimilare, schizofrenie, pacienți, ghiduri clinice.

REZULTATE

Biosimilarele reprezintă o inovație importantă în terapia schizofreniei, oferind o alternativă sigură, eficientă și economic avantajoasă. Implementarea lor contribuie la creșterea accesului pacienților la tratamente moderne, fără a compromite calitatea actului medical. Studiul a evidențiat că biosimilarele de risperidonă și paliperidonă prezintă echivalență terapeutică cu medicamentele originale, fără diferențe semnificative în controlul simptomelor pozitive și negative ale schizofreniei sau în prevenirea recăderilor. Profilul de siguranță și reacțiile adverse raportate sunt similare, confirmând comparabilitatea clinică. Utilizarea biosimilarelor a dus la scăderea costurilor cu 25–40%, permițând un acces mai larg al pacienților la terapii moderne și contribuind la sustenabilitatea sistemelor de sănătate.

CONCLUZII

Succesul utilizării biosimilarelor depinde însă de informarea corectă a profesioniștilor din domeniul sănătății, de încrederea pacienților și de o reglementare clară privind substituția și farmacovigilența. Astfel, biosimilarele pot deveni o soluție durabilă pentru îmbunătățirea îngrijirii pacienților cu schizofrenie și pentru optimizarea resurselor din sistemele de sănătate.